

XIII. évf. 29. szám

2017. szeptember 17.

Ferenc pápa szeptember 14-én, Szent Kereszt felmagasztalása ünnepén arról elmélkedett, hogyan közelíthetjük meg helyesen a szeretet misztériumát, Krisztus keresztségét.

A kereszt a szeretet misztériuma

A liturgia úgy említi a keresztet, mint nemes és hűséges fát. Ferenc pápa homíliájában kiemelte, hogy nem mindig könnyű megérteni a keresztet. Csak a szemlélődéssel lehet belépni e szeretetmisztériumba. A mai evangéliumban (Jn 3,13–17) Jézus két igével magyarázza el ezt Nikodémusnak: fölmenni és alászállni. Jézus alászállt a mennyből, hogy mindannyiunkat fölvigyen a mennybe. Ez a kereszt misztériuma – emlékeztetett a pápa. A szentleckében (Fil 2,6–11) Szent Pál úgy magyarázza ezt, hogy Jézus megalázta önmagát, mivel engedelmes lett a kereszthalálig. Ez Jézus alászállása: egészen mélyre, a megalázkodásig – kiüresítette önmagát szeretetből, és ezért Isten fölmagasztalta és fölemelte őt. Csak akkor érthetjük meg az üdvösséget, amit ez a szeretetmisztérium nyújt nekünk, ha egészen megértjük ezt az alászállást. Ez azonban nem könnyű, ugyanis

mindig ott a kísértés, hogy csak az egyik felét vegyük figyelembe – figyelmeztetett a Szentatya. Olyannyira így van ez, hogy Szent Pál erős szót mond a galatáknak, amikor engedve a kísértésnek nem léptek be a szeretet misztériumába, hanem magyarálták azt. Mint ahogy a kígyó megbűvölte Évát, és ahogy a pusztában megmérgezte az izraelitákat, elbájolta őket egy kereszt nélküli Krisztus vagy egy Krisztus nélküli kereszt illúziója. Erről a két kísértésről beszélt Ferenc pápa: az egyik, amikor a kereszt nélkül tekintünk Krisztusra, és egy „spirituális mestert” faragunk belőle, aki nyugodtan visz minket előre. Egy kereszt nélküli Krisztus nem az Úr: egy mester, semmi több. Az, amit tudtán kívül talán Nikodémus keresett. Egy kísértés a sok közül. Igen, Jézus milyen jó mester, de a kereszt nélkül... Megkísértett valaha titeket ez a kép? – kérdezte a pápa a híveket.

Miserend

Klotildliget:

szeptember 17. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
Sir 27,30-28,7
Róm 14,7-9
Mt 18,21-35

szeptember 21. csütörtök 18 óra
szeptember 23. szombat 18 óra

szeptember 24. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
Iz 55,6-9
Fil 1,20a-24.27a
Mt 20,1-16a

Pilisjászfalu:

szeptember 24. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

szeptember 17. vasárnap
 regnumi mise 9:15
 ünnepi szentmise 11 óra
szeptember 22. péntek 17 óra
szeptember 23. szombat 17 óra
szeptember 24. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra

Szeptember 21-én, csütörtökön, az Egyházközségi nővérek kápolnájában a 18 órás szentmise után 24 óráig szentségimádást tartunk papi és szerzetesi hivatásokért.

Szeretettel várjuk azokat a fiatalokat, akik cserkészek szeretnének lenni, a toborzás **szeptember 23-án** 15 órakor lesz a klotildligeti plébánia kertjében.

Kérnénk a pilisjászfalui testvéreket, hogy aki még nem rendezte az **ez évi egyházi hozzájárulását**, mielőbb rendezze.

A Megosztás szeptemberi témája: a nyár ajándéka.

Nem is olyan régen mindenkinek volt nyár. Pár hete még nyaraltunk, utaztunk, idegen tájakkal, emberekkel ismerkedtünk. Az élményeink között biztosan voltak szépek, jók, és talán olyanok is, amelyek akár életünk folyására is hatással voltak. Itt az idő, hogy megosszuk egymással ezeket az élményeket! A megosztásra szánt gondolatokat a megosztas@piliscsabatemplom.hu címre lehet küldeni.

Imaszándékunk:
a pedagógusokért

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
 Megjelenik: minden vasárnap
 2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.
 Plébános: Szilágyi Szabolcs
 ☎ (30) 611-1296
 px.sacerdos@gmail.com

Internet: www.piliscsabatemplom.hu e-mail: klotildliget@freemail.hu

A másik kísértés a kereszt Krisztus nélkül: a szorongás, hogy lent maradunk, alászállva, a bűn súlya lehúzó minket, reménytelenül. Egyfajta „lelki mazochizmus”. Csak a kereszt – de remény nélkül, Krisztus nélkül. A kereszt azonban Krisztus nélkül a tragédia misztériuma lenne, mint a pogány tragédiák – folytatta gondolatmenetét a Szentatya. De a kereszt a szeretet misztériuma. A kereszt hűség, a kereszt nemes. Szánjunk rá ma pár percet, és tegyük föl magunknak a kérdést: a megfeszített Krisztus a szeretet misztériuma-e számomra? Egy

kereszt nélküli Jézust követek, egy „spirituális tanítót”, aki megvigasztal, ellát jó tanácsokkal? Vagy a keresztet követem Jézus nélkül, folyton panaszkodva, „lelki mazochizmussal”? Hagyom, hogy magával vigyen az Úr alászállásának, teljes önküresítésének és felmagasztalásának misztériuma?

Ferenc pápa végül azért fohászokodott az Úrhoz, adja meg a kegyelmet, hogy beléphessünk a szeretetnek ebbe a misztériumába, hogy aztán a szívünkkel, az elménkkel, a testünkkel, egész valónkkal megértsünk belőle valamit.

Forrás: Vatikáni Rádió

Légy irgalmas, hetvenhétyszer

Gondolatok évközi 24. vasárnapra

Sirák fia, a jeruzsálemi bölcs (Kr. e. 180 körül) már sejti, hogy a bosszúállás „szabálya” ellenkezik Isten főparancsával. Az ítélet joga Istené, és lelki pszichés egészségünk is csak akkor áll helyre, ha a bosszú, a harag, a rosszindulat fullánkját is kitépjük magunkból. Milyen jó lenne ilyen szándékkal, érzéssel leülnie a tárgyaló feleknek egy konfliktus elegyengetésére, háborúk után és politikai béketárgyalások alkalmával. Engedni erőszakos terveinkből, akarni, merni, tudni megkegyelmezni a másik embernek. Az ember attól (is) ember és istenarcú teremtmény, hogy képes felülemelkedni a dzsungel-törvények ösztönös készletesein, és hallgatni a benne és a másikban szunnyadó jóra.

+++

A felvilágosult, szabadságát kivívó, jogaival tisztában levő ember „modern”

felfogása nem szereti az alávetettség, az alázat, a teremtményi mivolt hangsúlyozását. A kereszttségben újjászületett keresztény viszont tudatában van Isten fönségének és ingyenes szeretetének. Elismeri függőségét nemcsak létében, hanem megváltottságában is, és nem esik nehezére, hogy ily módon teljesítse társadalmi kötelezettségeit. Szent Pál szerint ez biztosságot is ad a hívőnek, hiszen akár e földi keretek között, akár még a halálban is Isten tenyerén vagyunk.

+++

Jézus példabeszédében a könyörtelen szolga nem képes túllépni saját szívtelenségén, és az államadósági méretekhez viszonyítva elenyésző 100 dénárt (száz napszámnak megfelelő összeget) kegyetlenül „felhajtotta” társától. Nem a számokat kell hasonlítani ebben a történet

ben, hanem a végtelen különbséget, ami az Isten nagylelkűsége és az ember kicsinyes, számító „korrektsége” között van. Még Péter is elmegy odáig, hogy hétszer megbocsásson, de hogy hetven-szer hétszer, vagyis mindig, az már sok...

Márpedig Jézus szeretetparancsának ez a hallatlan újdonsága és egyedülálló mércéje. Miképpen mi is megbocsátunk – imádkozzuk a szánkkal a Miatyánkban. A bocsánatnak nincs felső határa, nincs eszményi mértéke, ameddig elmehetünk, s tovább már nem... Itt nem a bűn elnézéséről, bagatellizálásáról, sem a jogi igazságszolgáltatás fölösleges voltáról kapunk eligazítást. Istennek mindig adóssai maradunk. És akinek Isten mindent megbocsát, annak is ilyen nagylelkűvé kell válnia. Ahányszor csak gyakoroljuk a megbocsátó szeretetet, mindannyiszor Isten ingyenes szeretetéből születünk újjá.

Isten akaratát visszautasítva, őt a bűnnel megbántva mindig ilyen méretű adósságba keveredünk vele szemben. Gyakori irgalmatlanságunk fényévyire van az ő hálát sem váró bőkezűségétől...

Az irgalom törvénye, annak gyakorlatba ültetése teszi nyilvánvalóvá, mit jelent Jézust követni. Kritizálásaink, egymás múltbeli bűneinek felhánytorgatása, a „megbocsátok, de nem felejtetek” kettős mércéjének alattomos

gyakorlása, a másik vétkének számon tartása, a halálos ágyig tartó harag és évtizedes pereskedések vélt vagy valós „törvényes” igazunkért... – mind azt jelzik, van még mit tanulnunk, sokat kell még gyakorolnunk a megbocsátást.

A bűnt, a bosszúállás ördögi körét csak a megbocsátásban túlradó irgalmas szeretet semlegesíti és töri meg. Talán jó lenne papírral és ceruzával legalább hetenként listát készítenünk arról, kik bántottak meg minket, és kiket bántottunk meg mi.

Megdöbbenve tapasztalnánk, bizony mi is hány-szor ezt a kettős mércét használjuk, mint a szívtelen szolga. Miközben nekünk ezerszer annyit engedtek el. A megbocsátáshoz első lépés a hálás lelkiület kialakítása.

Jézus szavai szerint a megbocsátás kölcsönös. Mindketten megbocsátunk: egymásnak.

Enélkül ugyanis az irgalom is könnyen kiszolgáltatottá, bosszúra éhessé teheti azt, akinek megkegyelmeztek, és gőgössé azt, aki megbocsátott. Lehetséges-e a megbocsátás? Talán úgy tűnik, ellenkezik természetünkkel, de a kegyelem isteni ereje képesít rá. Még arra sem kell várunk, hogy a másik tegye meg az első lépést. Örömmel fogjuk megtapasztalni, hogy a kibékülés után szinte magától értetődő lesz a békesség. Csak több lesz attól, hogy másoknak is jutott belőle.

Forrás: peterpater.com

